

NOVÁ PROTIRAKETOVÁ STRATEGIE USA V EVROPĚ

HLAVNÍ BODY JEDNOTLIVÝCH FÁZÍ

Fáze 1

Zhruba do roku 2011 by měly být na americké válečné lodě nainstalovány protiraketové systémy, kterými buď už Američané disponují, nebo je vyvinou do dvou let. K důležitým komponentům budou patřit varovný systém Aegis, jímž je v současnosti vybavena už řada amerických křižníků a torpédoborců, obranné rakety SM-3 (Standard Missile-3), radar a senzory. Tato plavidla by měla operovat ve Středomoří a v dalších oblastech.

Fáze 2

Kolem roku 2015 by měly být na válečné lodě a na území Spojených států rozmístěny modernizované antirakety SM-3. Systém včasného varování bude rozšířen o moderní pozemní radar (pravděpodobně na Kavkaze) a senzory. Washington uvádí, že pokud jde o rozmístění antiraket, v současnosti již probíhají rozhovory s Polskem a Českem. Tyto rakety by však podle plánu Baracka Obamy měly být rozmístěny také v dalších státech na severu a jihu Evropy.

Fáze 3

Asi v roce 2018 by měla být nasazena další modernizovaná verze rakety SM-3.

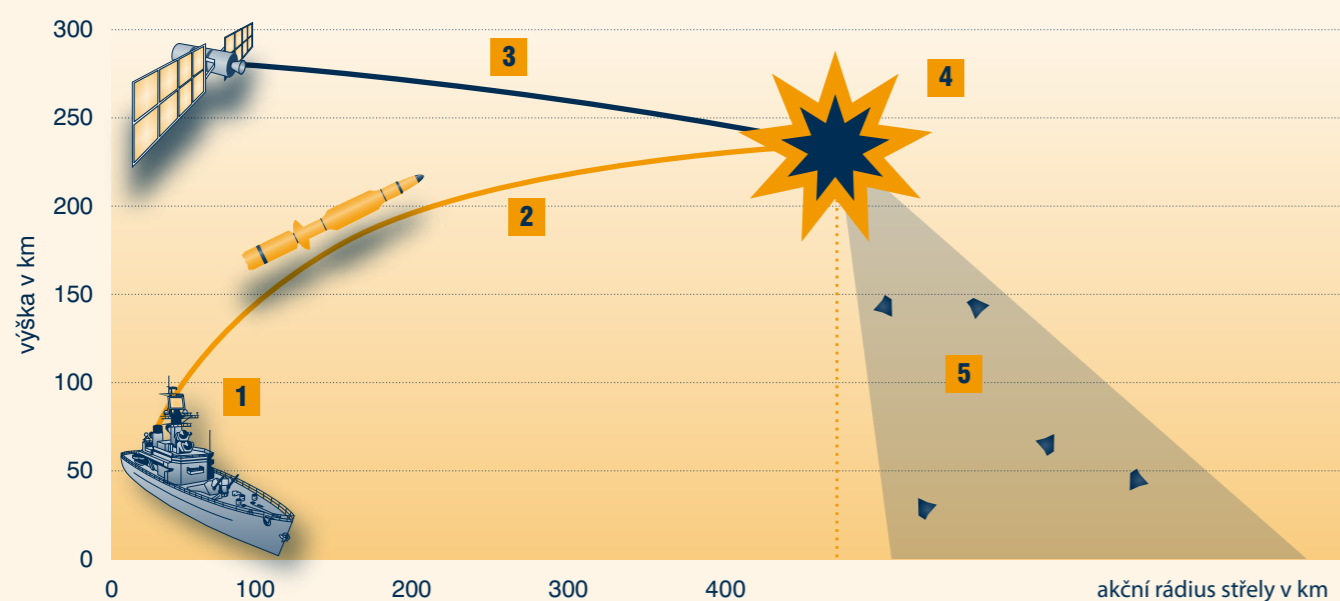
Fáze 4

Kolem roku 2020 začne rozmísťování nové verze raket SM-3 schopných odrazit potenciální ohrožení USA střelami dlouhého doletu. Náklady za každou raketu SM-3 se podle amerického Kongresu vyšplhají na 10 až 15 milionů dolarů (170 až 255 milionů korun) v porovnání se 70 miliony dolarů (1,2 miliardy korun) za každou z deseti antiraket dlouhého doletu, které měly být podle plánu Obamova předchůdce George Bushe rozmístěny v Polsku.

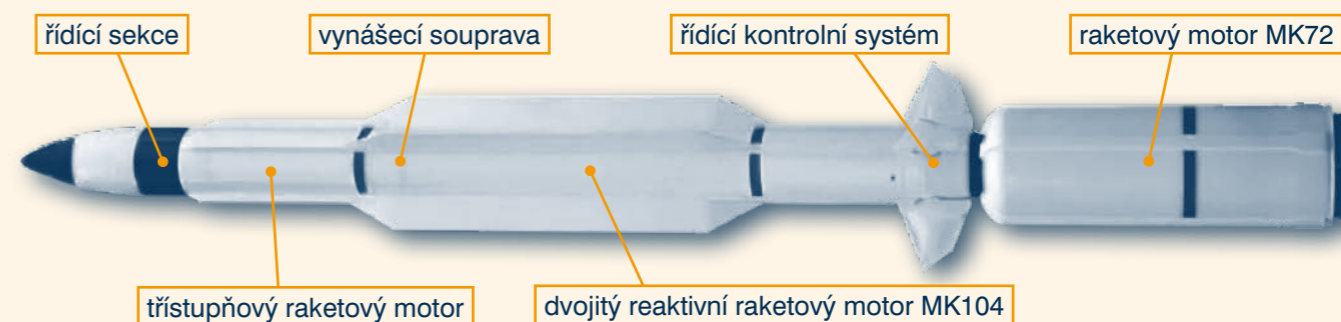

SCHÉMA SESTŘELU

Střela SM-3 původně vyvinutá k likvidaci balistických střel byla úspěšně použita k sestřelení špionážního satelitu.

RAKETA SM-3

Raketa SM-3 (Standard Missile) firmy Raytheon má celkovou délku asi 6,5 m, průměr 0,35 m a dolet asi 500 km. Má čtyři stupně s pohonnými jednotkami výhradně na tuhé pohonné látky. První dva jí udělují maximální zrychlení tak, aby ji co nejrychleji dopravily nad atmosféru, třetí stupeň jí pak nad atmosférou dále dvojnásobně zrychlí až na 2,7 km/s. K řízení se mj. využívá družicový navigační systém GPS, což výrazně zvyšuje pravděpodobnost úspěšného zásahu cíle.

Čtvrtým stupněm je bojová hlavice LEAP-KW (Lightweight Exo-Atmospheric Projectile – Kinetic Warhead) o hmotnosti 5 až 9 kg, která v blízkosti bodu střetu s nepřátelskou raketou využívá pro zajištění kontaktního zásahu infračervené senzory. Cíl je ničen přímým nárazem (tzv. metoda „hit-to-kill“), tak jako tomu bylo u amerického testu roku 1986 nebo čínského pokusu v lednu 2007. Při srážce uvolněná kinetická energie odpovídá střetu s tirákem, pohybujícím se rychlostí tisíc kilometrů za hodinu.

Při dosavadních zkouškách měly rakety SM-3 asi 85% spolehlivost. Raketa má standardní dostup 160 km, po úpravě na úkor doletu je možné vylétnout až do výšky kolem 240 km.

zdroje: US Missile Defense Agency, iHNed.cz, iDNES.cz, ČTK, Týden.cz